

A kutatás részeként elvégeztem a Május 1. liget a Béke liget és Baross liget faállományának kataszterezését is. A kataszterezésből nyert adatokkal felmértem a mintaterületek ökoszisztéma szolgáltatásokkal közvetetten és közvetlenül kapcsolatban álló botanikai tulajdonságait. Ennek keretében összehasonlítottam a területek biológiai sokféleségét Shannon-féle diverzitás index segítségével, meghatároztam a parkok őshonos fajainak százalékos arányát a teljes állományhoz viszonyítva, megbecsültem a lombzat által takart felszín arányát, illetve statisztikai elemzéseket készítettem a faegyedek egészségi állapotát meghatározó paramétereiről (pl. ápoltság, törzsátmérő, stb.). Az eredmények egy részét kettő, a mintaterületről két különböző időpontban készült LANDSAT felvételtől létrehozott NDVI térképpel is összehasonlítottam.

Reményeim szerint eredményeim és az újfajta vizsgálati módszerek adaptálhatóak lesznek más városok zöld infrastruktúrájának fejlesztésénél is.

16:45-17:05

Vác István Dávid (ELTE)

Geopolitikai játszmák az Oszmán Birodalom és Perzsia területén a XIX. században

A XIX. századot a nagyhatalmak geopolitikai játszmái uralták. Ezek a küzdelmek az úgynevezett „Keleti” és „Perzsa” kérdés körül forogtak, amik az erodálódó, folyamatosan gyengülő Oszmán Birodalomhoz, illetve a Perzsiához tartozó területek felosztását, érdekszférákra bontását jelentette. Az Orosz, a Brit, a Német, a Francia, illetve az Osztrák-Magyar Birodalom is érdekelt volt ezekben a kérdésekben, és különböző vízióik voltak ezeket illetően. Mindegyik fent említett nagyhatalom rendelkezett gazdasági és geopolitikai célokkal, érdekeltségekkel a két muszlim ország területén. A cári Oroszország mindenáron ki akart jutni a meleg tengerekre, vagyis megakarta szerezni a Boszporuszt, a Dardanellákat, és kikötőket akart a Perzsa-öböl partjain is. A Brit Birodalom igyekezett megőrizni az addigi vezető szerepét a világban, tehát feltartóztatni először az oroszokat, majd pedig a németeket. A Német Császárság be akart törni Ázsiába, és ezzel átvenni a világpolitika irányítását az angoloktól. Franciaország a század eleji domináns szerepből fokozatosan visszaszorult, és a britekhez csatlakozva igyekezett feltartóztatni a német előrenyomulást, az Osztrák-Magyar Monarchia pedig az oroszok balkáni terjeszkedésének megakadályozásában volt érdekelt. Ezek az eltérő szándékok generálták a geopolitikai játszmákat Ázsia nyugati felében is. A harc tétje óriási volt, mivel a Közel-Kelet birtoklása kulcsfontosságú geopolitikai előnyöket jelentett. Az Oszmán Birodalom és Perzsia összekapcsolták Európát Ázsiával, rajtuk keresztül vezetett az út az angolok által féltve őrzött Indiába, kulcsfontosságú szorosokkal, gazdasági övezetekkel, kereskedelmi utakkal, illetve hatalmas nyersanyagvagyonnal rendelkeztek (és rendelkeznek ma is). Ezen okok miatt kulcskérdés volt a területek befolyás alá vonása, 1914-re a nagyhatalmak mindkettőjüket teljesen leuralták, létüket csak annak köszönhatték,

hogy nem tudtak róluk teljesen megegyezni. A két állam a „peremvidék” fontos részeit alkotja, aki pedig a peremvidéket tudja kontrollálni, az a világ vezető geopolitikai játékosa. Ezt bizonyítják az ott lejátszódó nagyhatalmi ütközetek a XIX (-XX.) században, illetve napjainkban is.

17:15-17:35

Konkoly Sándor (PTE)

A Mohácsi-sziget történelmi útvonalai

„Mohács szigete a Duna jobb partjára épült mezővárosról kapta a nevét, erdővel és mocsárral van tele.” Luigi Ferdinando Marsigli polihistor térképész e szavakkal jellemezte a 17. század végi Mohácsi-szigetet, és még ma is úgy gondoljuk, hogy a barátságtalan ártéri mocsárvilág legfeljebb a viharos történelmi időkben szolgálhatott kényszerű menedékül a környék sanyargatott lakosságának. Mindezt a vízrendezések korát megelőző felmérések térképei is alátámasztják, amelyek szinte kivétel nélkül lakatlan és járhatatlan lápvilágként, út- és településhálózat nélküli senki földjeként ábrázolják a 380 km²-es szigetet. Középkori okleveles adataink, határjárási jegyzőkönyveink, újabb felkutatott térképeink, valamint a közelmúltban előkerült számos régészeti lelet azonban jelentős mértékben módosíthatja a korábban kialakult képet, hiszen a sziget kiemelt térszínei a bronzkortól kezdődő folyamatos emberi térhasználat nyomait mutatják. A leletsűrűség alapján kirajzolódó közlekedési útvonalak a markánsan jelentkező késő bronzkori mellett szarmatarómai, népvándorlás kori, Árpádkori és késő középkori dominanciát mutatnak, amelyek legvezőszzerűen szétágazva kötik össze a Duna-ágak által közbezárt sziget magaspartjainak dunántúli és alföldi peremét. A vizsgálatok eredményei újabb adatokkal szolgálnak a Lugio-Partiscum kereskedelmi- és hadiút, illetve a középkori sószállító Káliz-út nyomvonalának lokalizálásához, amelynek átkelői és szigeten áthaladó útszakasza máig ismeretlen a történettudomány képviselői előtt. Kutatásomban a középkori településhálózatot összekötő útvonalakra, valamint a szigeten áthaladó ókori és középkori közlekedési pályákra fókuszálok, különös figyelmet fordítva az ártéri felszínfejlődés és a folyóvízi mederváltozás törvényszerűségeire. Kutatómunkámat primer források elemzésével, dűlőnévkutatások eredményeinek felhasználásával, terepi munkával kiegészítve végeztem. A lokalizációt digitális adatfeldolgozás, régészeti célú légifelvételek és geomorfológiai vizsgálatok is segítették.

17:35-17:55

Segesdi Martin (ELTE)

Középső-triász cosauropterygia tengeri hüllő maradványok Villányból

A Villányi-hegységben (Villány településen) található feltárás egyike hazánk kevés szisztematikusan gyűjthető mezozoós ősgérinces lelőhelyeinek (Ősi et al. 2013). A sekélytengeri, szublitórális környezetben lerakódott rétegek a középső-triász